

УДК: 26(035)

Худецький Н. - ст. гр. КІ – 11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ГЕРМЕТИЧНА ФІЛОСОФІЯ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ ВСЕСВІТУ

Науковий керівник: д. філос. н, професор. Довгань А. О.

Khudetsky N.

Ternopil Ivan Puluja National Technical University

HERMETIC PHILOSOPHY OF THE ORGANIZATION OF THE UNIVERSE

Scientific adviser: Dr.Philos.n, associate professor Dovgan A.O.

Ключові слова: герметизм, Всесвіт, принцип герметизму

Key words: hermeticism, Universe, principles of hermeticism

Герметизм -філософське вчення (2-3 ст.н.е.), що походить від єгипетського мислителя Гермеса Трисмегіста, «тричі великого»-царя земного, філософа-законодавця, жреця за влучною характеристикою давніх греків. Гермес – грецьке ім'я Тота, єгипетського Бога мудрості.

В Західній Європі герметична філософія стала доктриною мислителів епохи Середньовіччя і епохи Відродження. В середні віки герметична філософія отримала розвиток через східно-християнських та іудейських містиків у мусульман, а після Хрестових походів вона з'явилася у вигляді алхімії і в католицькій Європі. Герметизм став основою неоплатонізму, гностицизму, природничо-наукового матеріалізму та навчань релігійно-містичних товариств тамплієрів, розенкрейцерів, масонів, ілюмінатів, теософів і ін. Проте герметична філософія формально опинилася під забороною католицької церкви.

В епоху Відродження деякі міркування герметизму знайшли своє розроблення у філософії і часткове підтвердження в офіційній науці. Так М.Коперник, вивчаючи положення Сонця відносно Землі згадує Гермеса Трисмегіста. Також Дж. Бруно, розмірковуючи про Землю як живий організм стверджував, що частини його змушені рухатись з усім цілим як цілісним тілом, про що вже пишеться в «Священній книзі Тота».

Сьогодні широко відомі три основних тексти, в яких висвітлюється герметизм. Це «Смарагдова скрижаль», «Герметичний корпус» і «Кібаліон». У «Кібаліоні» перераховані і прокоментовані сім головних принципів організації Всесвіту, а саме:

1.Принцип менталізму: Всесвіт - це уявний образ Бога. Всесвіт збудований розумно. Розумність реалізується при взаємодії всіх планів буття. Нерозумність є відхилення, тому людині потрібно навчитися знаходити іскру божу із любої речі. Цей принцип пояснює дієву природу Енергії, Сили і Матерії.

2.Принцип аналогії (подібності): стверджується аналогія між вищим і нижчим світами, мікрокосмом (Людиною) і макрокосмом (Всесвітом). Що знаходиться внизу аналогічно знаходиться нагорі. Цей принцип дозволяє перебороти всі перешкоди, які ховають від людини все, що невідоме і непізнане.

3. Принцип вібрації: все існуюче - це лише різні вібрації (видозміни) єдиної першооснови. Все суще рухоме, тільки небуття нерухоме. Вміння людини настроїтись на потрібну частоту, дає їй можливість зрозуміти себе і змінити навколишнє середовище.

4. Принцип ритму: все знаходиться в двосторонньому невинному русі: опускається вниз і піднімається вгору, переходить з однієї протилежності в іншу. Тому людина може навчитися кататись на хвилях ритму і уникати його незмінних руйнівних впливів.

5. Принцип полярності: у всього є своя протилежність, по суті, протилежності - це межі чогось одного, і їх завжди можна примирити. Розуміння цього принципу дає людині можливість змінити як свою власну полярність, так і чужу. Взаємно обертані Ненависть і Любов, Страх і Мужність.

6. Принцип статі: всі речі поєднують два начала: чоловіче і жіноче, і будь-яка творчість є результатом взаємодії двох начал.

7. Принцип причини і наслідку: все має причину і наслідок, випадок - це закон, який не пізнано. Існує багато планів причинності, але ніщо не втече від закону.

Отже, таємна мудрість давніх єгиптян стала життєдайним джерелом становлення того способу світопізнання, в якому проявила себе людська любов до мудрості, названа філософією.